

• شکر ۳ مورد است در جخطو
نقوات
بیت کریم

صعود = پیوسته، اصل جمله بر وزن

ای خدای فلک ای شام تارک ما را
طسعت
شام تارک ما را
بیت

سما
سینا
بیت

بیت
فضا حرف

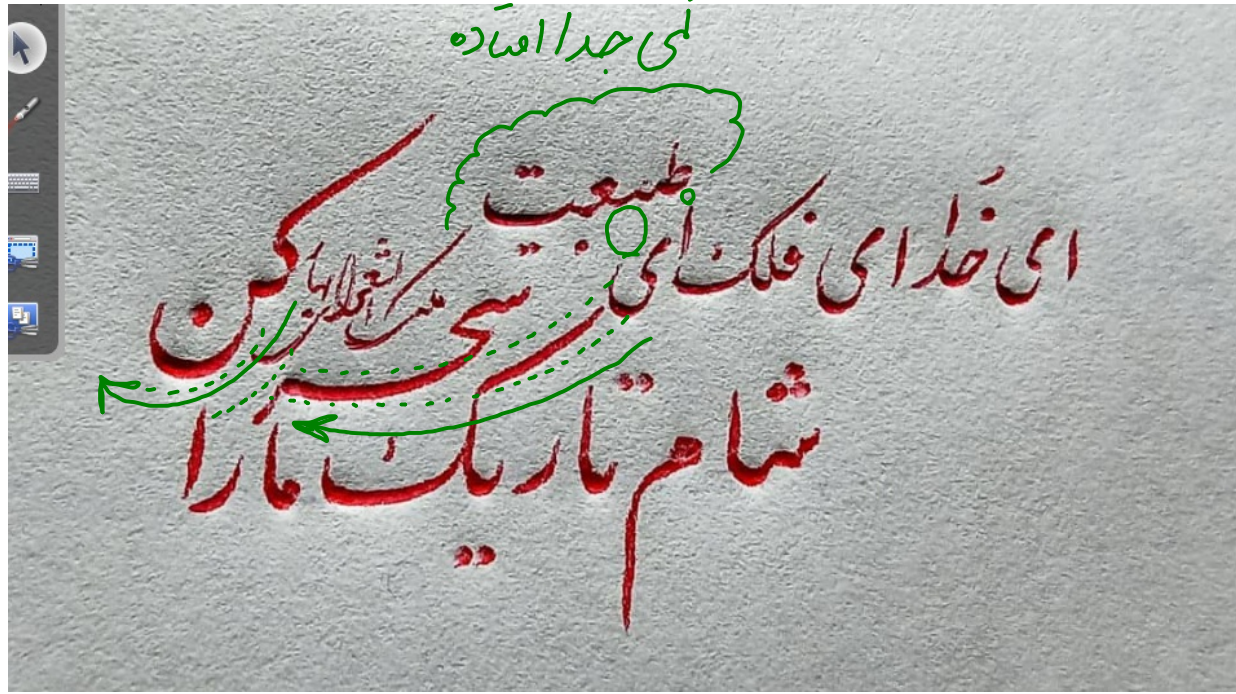
بیت

بیت
الفصل

بیت

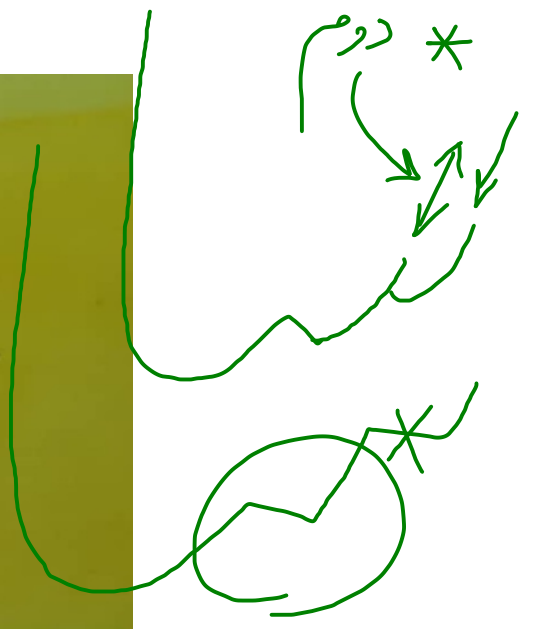
* کا، لاجملاً بہر اہ نام با سبند:

کی جدا افتادہ

۵

جدا افتادگی
 طبعیت
 ای خدا ای فلک ای منی
 سبحان شعرا کبریا
 سلام بارزات ما را
 سوخته

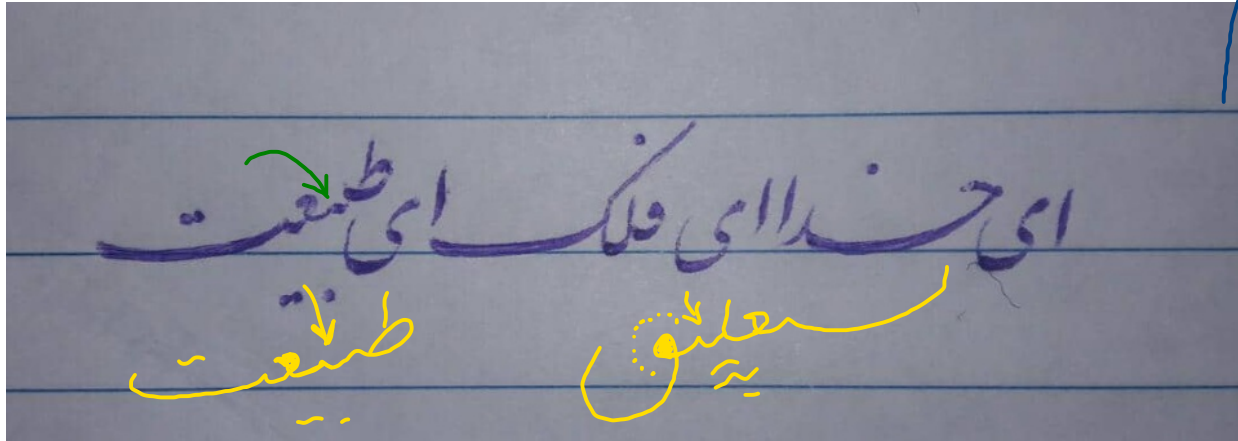

نو لیسید
لا لیس

لَوَا نَا بِرَقَال لَقَوَا نَظَاه لَعِيم نَصِيرَ نَظَر

نظم موج که هر نقطه

لا اتسینم

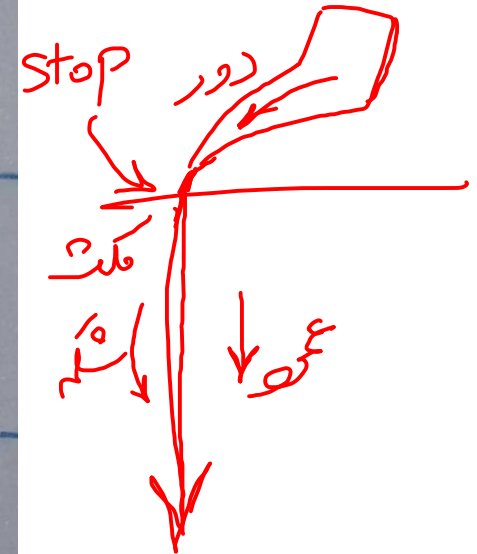
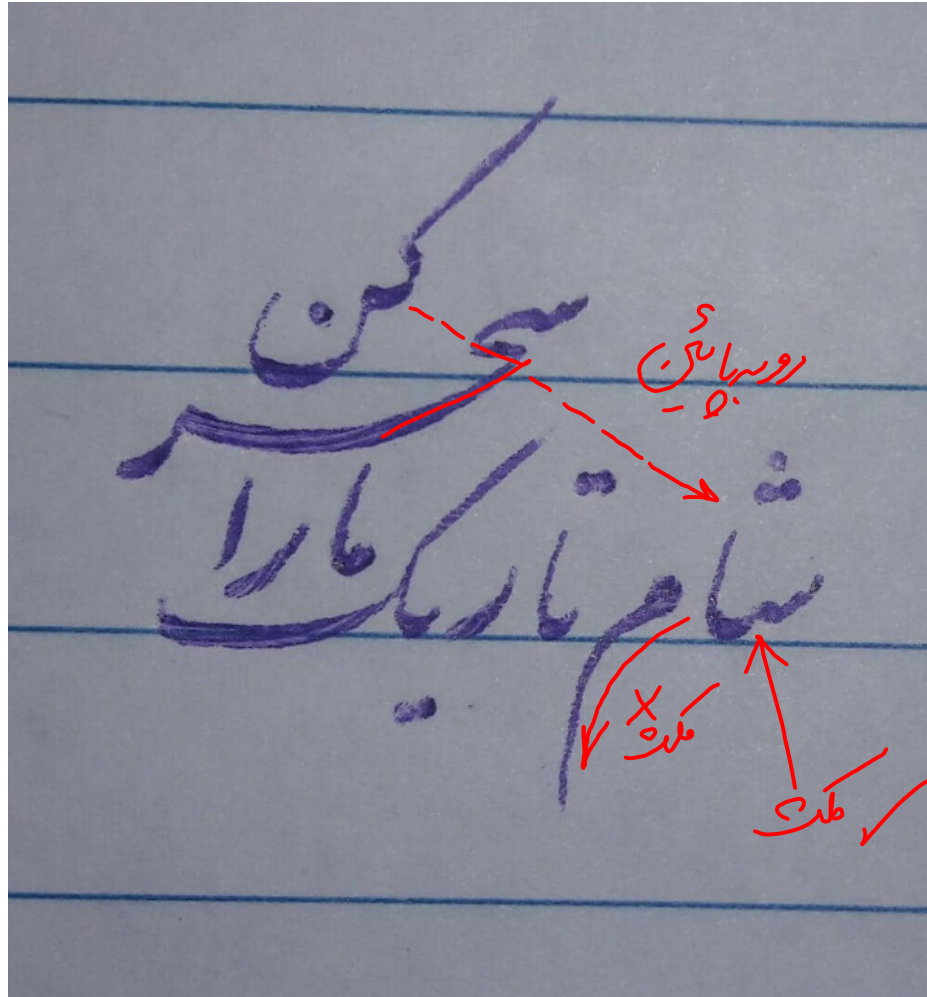

نگا
نگاه

{ س ش / س ش } *
سرسره کرد

دا دندانہ
✓ صی ترکیب متفاوت باشد

+ دندانہ + الصدال
عمودس
۱۱

ای خدا ای ملک ای طبعیت

طبعیت

دقیقا کبیرا

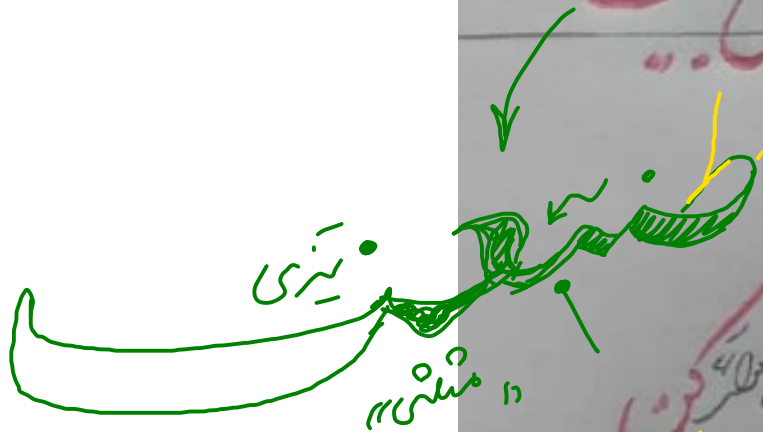
نیزی

دانشی

سوی من سولگن
شام با ریک ما

⊗

⊗

« الف کی طرف سے »

The image shows a piece of lined paper with handwritten Urdu text and a diagram. The text is written in two lines: the top line in brown ink reads "ای خدا ای فلک ای طبیعت" (O God, O Universe, O Nature) and the bottom line in blue ink reads "شام تار یک سحر کن" (Evening, one thread of magic). To the left of the text is a diagram with a horizontal green line. Above the line, the word "فلک" (Universe) is written in green, with a red dot and an upward arrow pointing to it. Below the line, the word "کعبہ" (Kaaba) is written in green, with a red dot and a downward arrow pointing to it. A green arrow points from the "کعبہ" area up to the "فلک" area. Below the blue text, there are five red plus signs (+) aligned under the words "شام", "تار", "یک", "سحر", and "کن". A brown pen is visible on the right side of the paper.